

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XIX. Non intres in iudicium cum servo tuo Domine: quia non justificabitur
in conspectu tuo omnis vivens. Ps. 142. v. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Non intres in iudicium cum seruo tuo Domine: quia non iustificaberis in conspectu tuo omnis vivens. Pl. 142. v. 2.

1. **C**onsidera, quantopere etiam summi quique sanctorum eodem modo timuerint Divinum Iudicium. vel ad solam ejus cogitationem se facebantur convictos, fatebantur confusos, nec audebant agere aliud quam uti precibus. *Etiamsi habuero quidpiam iustum, non respondebo, sed meum iudicem deprecabor. Job. 9. v. 15.* Mirum non est, si idcirco David ipse dicat DEO: *Non intres in iudicium cum seruo tuo Domine. vide, num verè timeat. Non precatur solum, ne iudicetur à Domino, sed nec agatur quidè de se iudicando. Non intres in iudicium. si tu non times iudicium ad eò tremendum, quis dubitet tantò majorem esse necessitatem timendi, quia clarissimè jam apparet tuum agendi modum esse planè diversum à more Sanctorum. si innocentem offendero, pravum me comprobabo. Job. 9. v. 20.*

2. Considera, quomodo imprimis hoc iudicium sit tremendum ex parte hominis iudicandi. nam quis est, qui cum securitate dicere DEO possit: *Domine ego sum mundus? Quis potest dicere: mundum est cor meum? Prov. 20. v. 9.* Potest equidem aliquando illi dicere: *Nihil mihi conscius sum. at semper adjungere necesse est: sed non in hoc iustificatus sum. 1. Cor. 4.* Unde hìc dicit Psalmista: *Non intres in iu-*

dicium cum seruo tuo Domine, quia non iustificaberis in conspectu tuo omnis vivens. & tanè cum ratione dicitur: si non iustificaberis omnis vivens, tò minus ego, vult dicere, quid deò miserabilis? Jam rediens ad propositum, qui dicit omnia, excipit, & consequenter concludit. Vide proinde, quomòdò plici ex causà tibi quoque timendum Divinum Iudicium, quin vel liceat ad iustificandum recurre, quia natus es ita filius, & vilissimi. unde coram DEO non deas levare frontem aliquando tuus Amorrhæus, hoc est, iniquus, tua, quæ sunt Eva, Cathæ, hæc sapient: in die oris tui, & umbilicus tuus: qui est fons vitæ, te inclinans, ut abhorreas à bonis, & ad malum, Ezech. 16. v. 7. quantumvis deinde per Baptismum elatus ad altissimam dignitatem Gratia habitualis, eam contemnitiam graviter peccando, hæc modo magis reus, quàm esse contempsit. III. quia certum est, quod si quis hanc ipsam gratiam amiserit non unius culpe causa factus, non perinde certum est, quod per debitam penitentiam restituitur. IV. quia sæpenumero per dispositione requisita certum

gratiam actualem, quam DEUS aliis
 datus erat maximam, sed potius ma-
 gis obiecti impedimenta. V. quia
 quibus non obstantibus impedi-
 mentis, quæ ipse posuisti, DEUS talem
 gratiam etiam superabundanter be-
 neficentiam indulgit, cui tamen minimè re-
 sponsivus, negligendo lumina, inspira-
 tiones, intuitus, quos ille frustra in-
 tendit. VI. quia etiam, cum respon-
 dit, ad factum tam segnitè & remis-
 sè, ut fortis plurimum sine fructu peri-
 rit. *Decem ingera vinearum faciunt
 servitium unam.* II. 5. VII. quia
 non solum negligens es in bono, sed
 quod melius etiam committis mali,
 scilicet venialis per varias culpas gulæ,
 impotentie, invidiæ, maledicentiæ,
 quæ tibi familiares. VIII. quia,
 etiam quotidie plus boni præstes
 quam mali, parum hoc est & propè ni-
 hil respectu beneficiorum, quæ quoti-
 die a DEO recipis. IX. quia quan-
 tum vis parum sit, quod facis, boni,
 tibi plurimum videtur: unde vanè
 extolers saltem in comparatione ali-
 orum, qui fortè coram DEO te sunt
 meliores. X. quia in exiguo bono,
 quod facis, non solum vanam nutris
 estimationem tui, sed sæpe quæris sal-
 tem duntaxat gloriam humanam. XI.
 quia si talem quæris in hoc bono te po-
 tius quam DEUM, quem amare nescis,
 impleto amat, sine quaestu, sed illi po-
 tius fidele præstas servitium propter
 hoc præmit, vel timorem pœnæ. XII.
 quia quæ quia, quantum vis illi de præ-
 stant servires instar sancti, securus non
 te constanter ad finem usque dura-

rum. *Ecce inter sanctos ejus nemo
 immutabilis.* Job. 15. Inunc, & die
 te non habere causam timendi Judiciũ
 Divinum. Veritates istæ duodecim
 sint tibi quasi toridem portæ, quæ sem-
 per in te pateant timori tam casto: ut
 is quacunque placet liberum habere
 possit ad cor tuum accessum.

3. Considera, quomodo secundo
 hoc Divinum Judicium sit tremendum
 ex parte DEI judicantis: & id quidem
 è duplici capite. Primum, quia ipse in
 aliis infinitè detestatur iniquitatem.
 Secundo quia ipse in se possidet san-
 ctitatem infinitam. Detestatur im-
 primis infinitè in aliis iniquitatem, &
 hæc erit causa, cur illam subtilissimè
 indaget, & inventam puniat severissi-
 mè. Specimen habere cupis tam sub-
 tilis indaginis? satis sit audire, quod
 illam inquirat vel in ipsis renibus, & in
 corde, ubi maximè est occulta. *Scient
 omnes Ecclesia, quia ego sum scrutans
 renes & corda.* Apoc. 23. Quod si
 facit, quid nobis fiet miseris, qui ad eò
 propensum sumus ad malum? In renibus
 motus sunt partis nostræ *Concupiscibi-
 lis*, in corde motus *Irascibilis*. motus
 isti omnium minimè percipi à nobis
 possunt, quia sæpe surgunt etiam vehe-
 mentissimi absque nostro consensu, &
 ideo in his semper difficilius est statu-
 re, an pertigerint ad rationem pecca-
 ti, an non pertigerint. & hi tamen mo-
 tus sunt, quorum solèni instituendâ scru-
 tatione gloriatur Deus, *scrutans simul
 renes & corda.* Specimè etiã habere cu-
 pis rigide punitionis? nec minimũ re-
 linquit impunitũ. *Amè dico tibi, nõ exies
 inde,*

inde, donec reddis novissimū quadrantē. Quemadmodum in alijs detestatur iniquitatem, ita in se ipso summam possidet sanctitatem. & hinc fiet, ut ad ejus conspectum delata quæcunque nostra sanctitas, quantumvis splendida, repentē omnem perdat fulgorem. *Cæli non sunt mundi in conspectu ejus.* Job. 15. v. 15. Unde si ipse nos judicet juxta obligationem, quam habemus, ejus conlectandi similitudinem in sanctitate, quis erit securus? hinc est, cur David hoc loco DEO diceret: *non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens*: quia et si homo positus in conspectu hominis sibi similis posset concipere parum aliquid securitatis, comparatum DEO trepidare necesse est. *Verè scio, quòd ita sit, & quòd non justificetur homo compositus DEO.* Job. 9. v. 1. Quæ cum ita sint; an non existimas tibi quoque causam esse dicendi: *Non intres in judicium cum servo tuo Domine: quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.* ò quanto melius est procul esse à tali judicio, quàm illud ultro provocare!

4. Considera hanc Davidis petitionem facillè videri posse inutilem, quia quantumcunque preceris DEUM, ne intret tecum in judicium, non modò vult intrare, sed illud prosequi, sed perficere, sed ipsas fibras, ut antè diximus, perferutari. *Porro triumphator in Israël non paravit.* 1. Reg. 15. Triumphator est, qui te persequitur usque ad finem belli. Sed errore deciperis. non modò hæc petitio inutilis non est, ut dicis, sed optima, quæ pro

utilitate tua fieri possit. tunc tu dic mihi, quid dicis DEO, quæ ne intret tecum in judicium? incipio audisti. fateris te confiteris confusum, & jam ante pro te esse reum. hoc fac, & DEO amplius intrat tecum in judicium à te ipso jam es judicatus. *non dijudicavimus, non utique judicavimus.* 1. Cor. 11. 31. Hæc est præterea, qui se reum confiteri in intimo corde, coram tali facit illico absolvatur. Dixi, et in corde. quia imprimis oportet æstimare reum sententiã tuã, lùm id linguã proferre. Deinde portet firmiter habere emendationis propositum: alias qualis est confessio? confiteri fecisse reum simul habere propositum peccati eo ipso faciendo, quod contra malum. Præterea precatio tibi dicis inutilem, summi operis frequentes, ad conservandam pietatem. Et ecce, si non effugiam Divinum, saltem effugiam rem. *Veruntamen quia humilitas aversa est ab eis ira Domini.* 12. v. 12. Superbis imminet justitiam Divinum magis formidabile sunt, qui pro eo, quòd illud aversam etiam provocare audent. & quòd provocant: tribus modis id facit. I. querendo se non esse auditum in oratione suã. *Quare respiciam & non aspexisti? humilitatem vestras, & nescisti?* 16. 38. v. 3. querendo, se non esse remuneratum servitiis, quæ illi præstavit.

scire, quo cessavimus libere Regina
 casti, indignus omnibus. Jer. 44. 18. III.
 querendo se non modo remuneratos
 non esse, sed etiam afflictos assiduis
 flagellis in bono, quod faciunt, ubi
 contra alii prosperantur in malo. *Qua-*
erit via impiorum prosperatur? Jer. 12. v.
 Qui hoc modo procedunt, sunt
 isti Iusti superbi, qui ostendunt aded
 primum se formidare Divinum Judiciu,
 ut illud etiam ultro provocent. Ah
 miser! quid vultis mecum iudicio con-
 siderare? Videbitis, an ego nodum in

scirpo quarant. *Omnes dereliquistis
 me, dicit Dominus &c.* Jer. 2. v. 30. Tu
 solum cave pro viribus, ne in horum
 numerum venias, semper vivam habe-
 tue cognitionem miseria: saepe enim
 apud Deum rememora, denuo confite-
 re, denuo confirma, iterum iterumque
 dic illi corde contrito: *Non intres in
 iudicium cum servo tuo Domine, quia
 non justificabitur in conspectu tuo omnis
 vivens.* & videbis, quantum oratio
 ista ita frequentata, ut decet, tibi pro-
 futura sit.

XX.

Esse fidelis usque ad mortem, & dabo tibi coronam vite. Apoc. 2.

v. 10.

Considera virtutem, quae maxime
 Castimatur in servis, esse fidelita-
 tem: ut deo diceret sapiens: *si est ti-
 bi servus fidelis, sic tibi quasi anima tua.*
 Eccl. 7. v. 31. Tu servus es DEI, proprie
 & in omni rigore servus. atque ita
 non esse non debet: quod ille tantis
 promissis ad hoc te incitet, ut sis ipsi
 semper fidelis. *Esse fidelis usque ad
 mortem. & dabo tibi coronam vite.* O
 quanta fidelitas est, quam servus de-
 bet. ut sis amicus fidelis, sufficit, quod
 alterius amici commoda aestimes ceu
 propria, atque ut talia promoveas, su-
 stineasque, quia alius amicus, quam
 cumque amicus sit, sine dubio non est
 nisi alter tu. at verò ut sis servus fide-
 lis, hoc non sufficit. Emolumenta
 Domini debes praehabere propriis,
 quia qui tuus Dominus est, te ipso plus
 R. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

est, cum sit Dominus tui ipsius. Esto
 nunc, te in praesentiarum esse amicum
 DEO, quia ille ad eam dignitatem re-
 exivit, sed non idcirco de his esse ser-
 vus. Aded hoc est de substantia &
 natura hominis, ut Christus ipse tan-
 quam homo respectu DEI dictus sit
 servus, etsi filius ejus esset etiam natu-
 ralis. *Servus meus, suscepi eum: ele-
 ctus meus: complacuit sibi in illo anima
 mea.* 11. 42. v. 1. Vide ergo, quis sit
 gradus fidelitatis, quem a te requirit,
 qui dicit: *Esse fidelis usque ad mor-
 tem &c.* summus, qui inveniri possit.
 vult, ut non solum Divina propriis an-
 teponas commodis, sed longè praeferas:
 quia ipsi non tantum Amicus es, sed
 servus. Cum de hoc agitur, ut Do-
 mino placeas, cedat quidlibet, cedant
 sanitas, opes, honores, ipsaque vita.

Q99.

qui